

Begäran om förhandsavgörande framställd av rechtbank Amsterdam (Nederländerna) den 29 september 2022 – Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond mot Autoriteit Persoonsgegevens

(Mål C-621/22)

(2023/C 7/18)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam

Parter i det nationella målet

Klagande: Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond

Motpart: Autoriteit Persoonsgegevens

Tolkningsfrågor

1. Hur ska Rechtbank tolka termen berättigat intresse?
2. Ska termen tolkas såsom dataskyddsmyndighet tolkar den? Rör det sig endast om till lagen hörande, lag utgörande, i en lag fastställda intressen? Eller:
3. Kan varje intresse vara ett berättigat intresse, så länge det intresset inte strider mot lagen? Mer specifikt, kan ett rent kommersiellt intresse och det intresse som här är i fråga, nämligen tillhandahållande av personuppgifter mot betalning utan den berörda personens samtycke, under vissa omständigheter anses utgöra ett berättigat intresse? Om så är fallet, vilka omständigheter avgör huruvida ett rent kommersiellt intresse är ett berättigat intresse?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Ringkonnakohus (Estland) den 14 oktober 2022 – Globex International OÜ mot Duclos Legnostruture Srl och RD

(Mål C-647/22)

(2023/C 7/19)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Tallinna Ringkonnakohus

Parter i det nationella målet

Klagande: Globex International OÜ

Svarande: Duclos Legnostruture Srl ja RD

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 1.2 i förordning nr 1896/2006 ⁽¹⁾ tolkas så, att en nationell bestämmelse, såsom 371 § stycke 1 punkt 4 i den estniska civilprocesslagen (enligt vilken en domstol inte får ta upp en talan till prövning om en estnisk domstol tidigare meddelat ett slutligt avgörande i en tvist mellan samma parter, som rör samma sak och som är grundad på samma omständigheter och det avgörandet vunnit laga kraft, och det således är uteslutet att på nytt väcka talan inför domstol angående samma sak), utgör hinder för att pröva en talan som rör en fordran avseende vilken en domstol i en medlemsstat utfärdat ett europeiskt betalningsföreläggande som förklarats verkställbart?

- 2) Om den första frågan i normalfallet ska besvaras jakande och det således föreligger ett hinder för sakprövning: Blir svaret på frågan annorlunda om det efter verkställighetsförklaringen av det europeiska betalningsföreläggandet visar sig att betalningsföreläggandet inte delgivits i enlighet med de minimikrav som anges i artiklarna 13–15 i förordning nr 1896/2006?
- 3) Om fråga 2 ska besvaras så, att det föreligger ett hinder för sakprövning: Får domstolen som utfärdat det europeiska betalningsföreläggandet och verkställighetsförklaringen ex officio eller efter begäran av sökanden ogiltigförklara verkställighetsförklaringen om det efter verkställighetsförklaringen av det europeiska betalningsföreläggandet visar sig att betalningsföreläggandet inte delgivits i enlighet med de minimikrav som anges i artiklarna 13–15 i förordning nr 1896/2006?
- 4) Om fråga 3 ska besvaras jakande: Får domstolen som utfärdat det europeiska betalningsföreläggandet och verkställighetsförklaringen ogiltigförklara verkställighetsförklaringen av betalningsföreläggandet, oberoende av huruvida domstolsförfarandet för verkställighet i verkställighetsmedlemsstaten genomförts eller avslutats och oberoende av förfarandets utgång?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande (EUT L 399, 2006, s. 1)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhofs (Tyskland) den 19 oktober 2022 –
I (*) GmbH & Co. KG mot Hauptzollamt HZA (*)**

(Mål C-655/22)

(2023/C 7/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i det nationella målet

Klagande: I (*) GmbH & Co. KG

Motpart: Hauptzollamt HZA (*)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 2 i förordning nr 1360/2013 (¹) tolkas så, att den medför en skyldighet för en sockerproducent att lämna in en ansökan om återbetalning av avgifter som felaktigt har tagits ut senast den 30 september 2014?
- 2) Om den första frågan besvaras nekande: Har den behöriga myndigheten i ett fall som det förevarande (där ansökan om återbetalning av slutgiltigt fastställda avgifter som strider mot unionsrätten lämnats in först ett år efter det att en lägre koefficient med retroaktiv verkan fastställts genom förordning nr 1360/2013) rätt att neka återbetalning av produktionsavgifter som felaktigt tagits ut med hänvisning till de nationella bestämmelserna om rättskraft och den frist för fastställelse som gäller för avgiftsbeslut enligt de nationella bestämmelserna samt den unionsrättsliga rättssäkerhetsprincipen?

(¹) Rådets förordning (EU) nr 1360/2013 av den 2 december 2013 om fastställande av produktionsavgifterna inom sockersektorn för regleringsåren 2001/02, 2002/03, 2003/04, 2004/05 och 2005/06, av den koefficient som krävs för beräkning av tilläggsavgiften för regleringsåren 2001/02 och 2004/05 och av de belopp som sockerproducenterna ska betala till säljarna av sockerbetor med avseende på skillnaden mellan de maximala avgifterna och de avgifter som ska tas ut för regleringsåren 2002/03, 2003/04 och 2005/06 (EUT L 343, 2013, s. 2).

(*) Uppgifterna raderade eller ersatta för att skydda personuppgifter och/eller av sekretesskäl.